

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

CXLVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

vel sperandum vel desperandum existimes. Neglecta jam occasio est, quam captabamus, ut in his Nundinis pecuniam ad te mitteremus: neque enim quid, vel quibus, vel pro quibus debeat, novimus. Quæ ubi cognoverimus, nihil nobis erit prius, quam ut satisfiat omnibus, ut iustum est.

Nova apud nos nulla sunt, quæ vos ignorare arbitror. Nam & Galliæ & Belgico propinquiores estis quam nos. Magnam plagam accepit Respubl. nostra ex Ducis Eberardi, p. m. obitu prematuro & improvise. Sed eam nobis facile sanabit aut sarciet is, qui infixit: si seniores nostrum principem, Christianissimam herodem, nobis diu superstitem & incolumem conservaverit: & in Duce Ludovico ea, quæ luculenter operari incepit, confirmaverit. Nam in hoc adolescente annum jam agente decimum quintum, non adumbrata sed expressa effigies paternarum, hoc est, omnium summarum virtutum haud obscure cernitur. Consolatur nos Psalmus 112. Generatio rectorum benedicetur, &c. Nedes Domine lætitiæ inimicis nostris, Amen. Bene ac feliciter in Christo vale, frater sincerissime. Uxorem tuam honestissimam, filios dulcissimos, familiam totam, Collegas omnes & Symmistas in Domino salutabis. M. quoque Erythraum, & cum primis D. Illyricum, quem vobis commendo non minus, quam prioribus aliquor literis, ut exosum mundo, dilectum Deo. Iterum vale. Studg. 28. Junii, Ao. 68.

D. Brentius jam non hic est. Sed tamen salvæ etiam ipsius nomine, ut & omnium aliorum Collegarum meorum: qui vobiscum sunt cor unum & anima una.

Tua Reverende Dignitatis

Studiofiss.

Wilh. Bidenbach, D.



CXLVII.

Salutem in Christo Salvatore.

Missus sum à Senatu meo Brunsvigensi ad Academiam Rostochianam, ad petendum publicum doctrinæ testimonium. Atque ipso die, cum habenda esset publica disputatio, significatum mihi est à D. Chytræo, studiosum quendam Argentoratum ad vos profecturum. Licet igitur occupatissimus eram, volui tamen raptim vel unum atque alterum verbum ad te scribere, ut intelligeres, me tui memoriam perpetua benevolentia conservare. Mitto autem tibi propositiones, quas publicè hodie hic disputavi, de controversia illa, in qua illustrandâ Vos bonam & præclaram operam navatis. Unicam autem opellam, mi Marbachi, si molestum non sit, à te peto. Intelle-

tellexi ex bibliopola Francofurtensi, Simone Huter, duos meos libellos apud vos edi de Cœna Domini & de communicatione idiomatum; & magnopere vellem in epistola dedicatoria aliquid mutari. Dedicatoriam enim propter multas gravissimas causas vellem inscribi Duci Brunsvicensi Julio: à te igitur amanter & diligenter peto, ut pro titulo: Ducis Saxoniae, velis substituere hunc titulum: (Illustrissimo Principi ac Domino, Domino Julio, Duci Brunsvicensi ac Lüneburgensi, Domino meo clementissimo) Et in fine dedicatoriae expungas ea, quæ ad Ducem Saxoniae pertinent, ac eorum loco cures substitui ea, quæ in charta hisce literis inclusa consignavi. Illud ut diligenter cures, magnopere à te peto. Nam & nostræ Ecclesiae ut illud fiat, multum interest. Ego vicissim ad quævis officia paratissimus ero. Jam per occupationes non possum plura scribere. Bene igitur & feliciter in Christo vale. Rostochii, 28. Junii, 1568.

I.

Martinus Kemnitiis.

CXLVIII.

Salutem à DEO patre, per JESUM Christum, qui est unica spes nostra. Reverende vir & frater in Christo chariss. Etsi nulla huc usque mihi tecum intercesserit familiaritas, tamen propter communia studia, & sacrosanctam nostram professionem, quæ merito animos, locorum intervallo disjunctos, conjungere debet, verecundiæ fines transire, & tecum audacter per literas, quæ erubescere nequeunt, familiariter colloqui decrevi, hac fretus spe, te propter tuam mirificam humanitatem hæc rude literas boni consulturum, & mihi nequaquam rusticitatis grandem dicam scripturum esse. Venit ad me harum literarum exhibitor, Johannes Hellerus, cujus pater in hac provincia magna cum laude functus est officio pastoris; qui per biennium in vestra Academia bonam operam literis navavit, & mirum in modum petiit, ut se tibi commendarem, se enim in certam venire spem, meam commendationem plurimum ponderis apud te, qui pro tua autoritate plurimum apud cives valeres, habiturum esse. Nolui adolescenti admodum bona indole prædito deesse, propter parentem, & quod ipse cum extrema confisteretur paupertate & tamen ad studia liberalia, imprimis verò ad Theologiam animum adjecit. Ea propter mirum in modum peto, ut hujus adolescentis studia juves & promoveas, ipsum summo favore prosequaris, ut re ipsa experiatur, hanc commendatiunculam qualemcunque ipsi non obtulisse. Scis, quam honorificam mentionem

M m 2

faciat